



ה"ת 46152/04/16 - המבקשים, ויקול טופר, דוד פטלז'אן נגד המשיבה, משטרת ישראל - תחנת נהריה

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 46152-04-16 טופר ואח' נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה

בפני כבוד השופטת עידית וינברגר

המבקשים 1. ויקול טופר

2. דוד פטלז'אן ע"י עו"ד קייס סלאימה

נגד

המשיבה

משטרת ישראל - תחנת נהריה ע"י עו"ד גלעד גפן

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה").

התפוסים שנתפסו בקומת הגלריה, בעסק ברחוב לוחמי הגטאות 13 בנהריה ביום 13.4.16 כוללים כספים ואסופת מסמכים, רובם מתויקים במספר קלסרים (להלן: "התפוסים").

לטענת המבקשים, נתפס סכום מזומן בסך של 140,000 ₪ + 300\$ השייכים למבקש.

מעיון בדו"ח הפעולה עולה כי נתפס כסף מזומן, כמפורט בדו"ח, בסכום כולל של 78,500 ₪, וכי בין המסמכים נתפסו המחאות בסכום של כ- 355,000 ₪.

התפוסים נתפסו בעת ביצוע צו חיפוש במקום, בעקבות חשד כי במקום פועל בית קפה המשמש לעריכת משחקים אסורים.

2. לטענת המבקשים, המבקשת 1 הינה מנהלת של קבוצת גרניט-שירותים פיננסיים, העוסקת בעבודות שיפוצים, בניין, תיווך ומתן הלוואות חוץ בנקאיות. המבקש 2 הינו בן זוגה של המבקשת 1 ומועסק אצלה בבית העסק כמנהל והרוח החיה מאחורי העסק.

לטענת המבקשים, גרניט הינה חברה רווחית, שמחזור עסקיה, בשנת 2015 היה למעלה מ- 2 מיליון שקלים.

לטענת המבקשים, פיליפ סידיק (להלן: "סידיק"), בעל בית הקפה בו נערכו, על פי החשד, משחקים אסורים, הועסק על ידיהם כמתווך, ופרט לעיסוקו זה יש לו מספר בתי עסק בנהריה ובכרמיאל שעניינם אספקת שירותי אינטרנט תמורת תשלום שעות.

לטענתם, מכח היחסים בינם לבין סידיק ביקשו לעשות שימוש במחסן ששכר לצורך ניהול העסק שלו ברחוב לוחמי עמוד 1



הגטאות 13 בנהריה. הכניסה אל המחסן נפרדת, והוא נפרד מבית העסק של סידיק.

לטענת המבקשים, המסמכים שנתפסו הינם הסכמי הלוואה לגיטימיים ושאר מסמכים עסקיים, הנחוצים להם לצורך ניהול עסקם.

לטענתם, אין כל קשר בינם לבין עסקו של סידיק, שם לטענת המשטרה התקיימו משחקים אסורים. העסק שלהם הינו עסק נפרד לחלוטין, ולגיטימי. לפיכך, גם הכספים שנתפסו, לא הושגו בעבירה, ויש להשיבם להם.

3. הסמכות לתפיסת חפץ על ידי שוטר מוסדרת בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי.

הסעיף מקנה לכל שוטר סמכות רחבה לתפיסת חפץ הן במסגרת חיפוש והן ללא קשר לעריכת חיפוש, שלגביו יש לו "יסוד סביר להניח" כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור בו עבירה, החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך הפלילי, או שהחפץ הושג כתוצאה מביצוע עבירה או שהוא מהווה אמצעי לביצועה.

"שכר עבירה" כולל גם את "פירות העבירה" (ראו: י' קדמי, על הסדר בפלילים, חלק ראשון, תשס"ג-2003, עמ' 516).

ראו: ב"ש (חי') 2462/08 **מדינת ישראל נ' דינה יוספשווילי** (28.5.2008).

4. הוראה ייחודית לעבירות הקשורות במשחקי מזל, מצויה בסעיף 235(א) לחוק העונשין שכותרתו "חילוט מכשירי עבירה", וזו לשונו:

"היה לשוטר יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, רשאי הוא לתפוס, ורשאי הוא לתפוס כספים, או דבר אחר, שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם".

5. ביחס לחוקיות החיפוש, לא מצאתי לקבל את טענת המבקשים.

צו החיפוש בבית העסק של סידיק הוצא על פי כתובת העסק, ולפיכך הוא כולל מן הסתם גם מחסן הנמצא מעל בית העסק. העובדה שבתוך הנכס הותקן קיר גבס על מנת להסוות חלק מהמקום, אינה מהווה ראיה לכך שמדובר בנכס נפרד, שלשם ביצוע חיפוש בו נדרש צו נפרד.

מכל מקום, אף אם נפל פגם בחיפוש, אין בכך כדי להביא להחזרת התפוסים בהכרח, שכן אין זה השלב לבחון את חוקיות השגת הראיות ויישומה של דוקטרינת פירות העץ המורעל.

ראו: ב"ש (י-ם) 1153/02 **מדינת ישראל נ' מיכאל אברג'יל**, פ"מ (2) 728, 751.ה"ת (שלום קריות) 32971/10/12 **שאל מימון נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון**, (22/11/2012).

6. טענותיהם העובדתיות של המבקשים לא נתמכו בתצהיר, או במסמך כלשהו.



קבוצת גרניט, אינה "קבוצה" ולמעשה אף אינה חברה. אין מדובר באישיות משפטית אלא בשם עסק.

לא צורפה כל ראייה להוכחת קיומו של עסק נפרד במקום, לתיווך ולמתן הלוואות. גם הטענה ביחס למחזור העסקי הנטען של המבקשים, לא נתמכה בכל ראייה.

לא צורף כל הסכם בין המבקשים לפיליפ התומך בטענה לפיה נתן להם להשתמש במחסן מעל בית העסק שלו, והטענה לפיה ניתנה להם רשות לנהל עסק המגלגל מיליוני שקלים בשנה, ללא כל תמורה, תמוהה בעיני.

7. מעיון בקלסרים שנתפסו על ידי המשיבה במהלך החיפוש, ניתן לראות כי הם מכילים מסמכי הלוואה ללווים שונים. לכאורה, ניתן לראות בכך חיזוק לטענת המבקשים לפיה מדובר בעסק למתן הלוואות, אלא שלא ניתן לקשור בין אף אחד ממסמכי הלוואה לבין המבקשים שלפניי. כל ההסכמים חתומים על ידי "קבוצת גרניט" שכאמור אינה אישיות משפטית, אלא כותרת ריקה מתוכן, ולפיכך מדובר בחתימה חסרת כל תוקף משפטי מחייב - דבר שמעמיד בספק את הפעילות הכלכלית הלגיטימית הנטענת.

העובדה שמספר העוסק מורשה של העסק ששמו "קבוצת גרניט" הינו מספר תעודת הזהות של המבקשת אין די בה כדי להוות חיזוק לגרסת המבקשים.

8. מעיון בחומר החקירה, ובדו"ח הפעולה בפרט, עולה כי מה שהוביל את השוטרים לחשוד שבמקום חדר נוסף המוסתר מהם, היא העובדה שנמצאו מצלמות ומסכים בבית העסק אך לא נמצא מכשיר ה-dvr. לאחר שנשבר קיר הגבס נמצאה כניסה אחורית לבנין עם מדרגות המובילות למעלה, ובגלריה שמעל הנכס נמצאה מעבדת מחשבים ובה עשרות רבות של מסכי מחשב, בקרי מחשב, מכשיר ה-dvr המקליט את הנעשה בבית העסק של סידיק וכן התפוסים נשוא החלטה זו, היינו מספר קלסרים וכסף מזומן, כמפורט בדו"ח הפעולה.

9. לטענת המשיבה, העובדה שסידיק החזיק את מכשיר ההקלטה שלו בקומת הגלריה ולא בקומת העסק שלו מעידה כי ביקש להסתירו מרשויות האכיפה, וטענתו, אותה העלה בחקירה, לפיה אין לו גישה אליו אלא באמצעות המבקשים, אינה מתקבלת על הדעת, שכן לא היתה להם כל זכות בנכס. מכאן מבקשת המשיבה ללמוד כי אותו מחסן מעל העסק של סידיק היווה חלק בלתי נפרד מהעסק שלו, וכל שנתפס בו הינו בבעלותו.

10. טענות המשיבה עולות בקנה אחד עם חומר החקירה, והעובדה שהמבקשים לא הניחו תשתית ראייתית כלשהי לתמיכה בטענותיהם, אך מהווה חיזוק לראיות שבידי המשיבה.

מאחר שהתפוסים נתפסו בחזקתו של סידיק - בבית העסק שלו, לצד עשרות מחשבים ומכשיר ההקלטה שלו, קיימת תשתית ראייתית להניח כי מדובר בתפוסים ששימשו לביצוע עבירה או מהווים שכר עבירה.

הדעת נותנת כי לו היה סכום הכסף שנתפס כספם של המבקשים, המשמש אותם לניהול עסק חוקי, היו שומרים אותו במקום ייחודי תחת ידיהם, ולא יחד עם עשרות המחשבים שמשמשים את העסק של סידיק.



11. לכך יש להוסיף את העובדה שהמשיב 2 הורשע בשנת 2014 בעבירה של סיוע להחזקת מקום להימורים וכי נגזר עליו מאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים.

לטענת המשיבה, המשיב 2 כבר "נחלץ" בעבר לעזרתו של סידיק, כאשר ביקש לקבל לידי מחשב שנתפס באינטרנט קפה בכרמיאל, אשר על פי החשד שייך גם הוא לסידיק (בה"ת 13173-01-15 סידיק נ' משטרת ישראל - תחנת כרמיאל).

לטענת המשיבה, התנהלות זו מעלה חשד כי מדובר בשיטה, במסגרתה פועלים המבקש 2 ובעלי עסקים דומים, פעם אחר פעם, על מנת לשחרר תפוסים באמתלות שונות.

12. מעיון בחומר החקירה עולה כי קיימת תשתית ראייתית מספיקה, המקימה יסוד סביר להניח כי התפוסים שימשו לארגונים או לעריכתם של משחקים אסורים, בין היתר, באמצעות מתן הלוואות לצורך הימורים, או כי נתקבלו כתוצאה מארגון המשחקים האסורים.

יוצא אפוא, כי הן על פי סעיף 32 לפסד"פ והן על פי סעיף 235(א) לחוק העונשין, רשאית היתה המשיבה לתפוס הן את התפוסים, שכן היה יסוד סביר להניח שהכספים התקבלו כתוצאה מארגונים או עריכתם של ההימורים, או כי הם מאפשרים קיומם של המשחקים - שכן ההלוואות ניתנות, בין היתר, לשם הימורים.

כעת יש לבחון האם יש הצדקה להמשך החזקתם.

13. בית המשפט עמד על היסוד הראייתי הנדרש לשם המשך החזקת תפוסים בידי המשטרה בבש"פ 8353/09 **פליקס נ' מדינת ישראל** (26.11.09):

" סעיף 32(א) לפקודה המעניק לשוטרים סמכות לתפוס חפצים דורש קיומו של יסוד סביר להניח כי לחפץ יש קשר כלשהו לעבירה, ובענייננו כי החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה. לפיכך, בהקשר של העניין שבפנינו נדרש למעשה קיומו של יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה וכי הכספים ניתנו כשכר לביצוע העבירה. רמה ראייתית זו דומה היא לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם אישום, שהינו חשד סביר לביצוע העבירה.

לאחר תפיסת החפץ רשאית המשטרה להמשיך ולהחזיק בו ללא צו שיפוטי, כאשר תקופה זו מוגבלת לשישה חודשים. אפשרות ההארכה של תקופה זו נתונה לבית המשפט. סעיף 34 לפקודה העוסק בביקורת השיפוטית של בית המשפט על החזקת החפץ אינו קובע כל רף ראייתי להמשך החזקת החפץ. למעשה, ביקורת שיפוטית זו תופעל רק אם אחד הצדדים פנה לבית המשפט לצורך הפעלתה, ואין חובה לקיימה במסגרת ששת החודשים הראשונים. המסקנה מדברים אלה היא כי למצער בשלב בו טרם הוגש כתב אישום נותר הרף הראייתי של יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה וכי החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה, וזאת גם במסגרת הביקורת השיפוטית. עם זאת, אעיר כי גם אם ישנו יסוד סביר להניח כי החפץ קשור בביצוע עבירה, אך ישנו סיכוי נמוך להגשת כתב אישום (מטעמים שאינם ראייתיים) יהיה מקום לשקול שחרור החפץ התפוס." (ההדגשה אינה במקור - ע.ו.).

14. משקבעתי כי התפיסה היתה כדן, מאחר שמחומר הראיות עולה כי היה יסוד סביר להניח כי התפוסים שימשו לביצוע עבירה או מהווים שכר עבירה, ומשעה שטרם הוגש כתב האישום, די ברמת הראיות הקיימת על מנת להצדיק



המשך התפיסה, ובלבד שלא ניתן להסתפק בחלופה.

15. הצגת התפוסים כראיה בהליך המשפטי מקימה עילה להחזקתם. עם זאת, אין בקיומה של עילה להמשך החזקתם כדי לשחרר את בית המשפט מחובתו לבחון "חלופת תפיסה" שיש בה כדי להשיג את מטרת התפיסה, באמצעות חלופה שפגיעתה בזכות הקניין של המבקש תהיה פחותה.

(ראו: בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל** (12.3.2006) רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג (3) 312 ובש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון** (31.10.07))

16. במסגרת בקשה להחזרת תפוס, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את טיב החפץ, סיווג העבירה, זכות הקניין והאינטרס הציבורי, וכן לבחון קיומה של חלופה שפגיעתה בזכות הקניין פחותה, וראה לעניין זה את הנאמר בבש"פ 6686/99:

"בסעיף 34 לא נקבעה מגבלת זמן לפנייה לבית המשפט ולא נקבעו קריטריונים שידריכו את בית המשפט בהפעילו את שיקול דעתו. מובן שבהפעלת שיקול הדעת השיפוטי על בית המשפט לתת דעתו לכל השיקולים הרלבנטיים, בין השאר, לטיב החפץ התפוס, לסוג העבירה שיש חשד כי יעברו באותו חפץ, לנטל ההוכחה ולמידת ההוכחה הדרושה לצורך הכרעה בגורל התפוסים, לזכות הקניינית של הטוען לזכות בחפץ, לאינטרס הציבורי למנוע ביצוע עבירה בחפץ וכיוצ"ב. הרשימה איננה סגורה. בית המשפט רשאי לקבוע תנאים בצו הניתן על ידו. גם כאן אין רשימת תנאים שניתן להתנות ואין הנחיה לגבי טיבם ומהותם. הדעת נותנת, כי על התנאים להיות כאלה שיש בהם כדי לשמש תחליף לתפיסה באופן ששיגו את תכליתה ועם זאת, תהיה פגיעתם קטנה ככל שניתן מזו הנגרמת בעקבות התפיסה."

(בש"פ 6686/99, **אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464, 476-477)

17. ביחס למסמכים שנתפסו, טוענת המשיבה כי היא זקוקה להם לצורך המשך חקירה, ויתכן שבסופו של דבר יהיה צורך להגישם כראיות במסגרת כתב האישום שיוגש.

המבקשים לא הניחו תשתית ראייתית שיש בה כדי להצביע על כך שייגרם להם נזק בלתי הפיך אם יוותרו המסמכים בידי המשטרה לפי שעה, ולא יוחזרו להם לאלתר.

מעיון במסמכים אני סבורה כי ייתכן שהם נדרשים להמשך החקירה. שקלתי להורות על הכנת העתקים מהמסמכים, אולם לטעמי קיים חשש שאם יומצאו המסמכים למבקשים עלול הדבר לחבל בחקירה, בפרט בשל חשש משיבושה באמצעות פניה אל צדדים שלישיים שפרטיהם מצויים במסמכים.

מוקדם מדי להעריך אם המשטרה תבקש להציג את המסמכים, או חלקם, כראיה בהליך הפלילי, אך הם נחוצים לצורך המשך החקירה. החקירה רק בראשיתה, ומדובר בחקירה סבוכה שיש לאפשר למשטרה להמשיך בה.

18. ביחס לכספים, טוענת המשיבה, כי קיימות די ראיות בתיק המצביעות על "פוטנציאל חילוט" ויש בכך על מנת להצדיק המשך התפיסה. לטענתה, טיוטת כתב האישום המצויה בתיק והבדיקה בעניין תכלית ושימוש המחשבי



העסק מקיימים את הנטל הראייתי הנדרש.

19. סעיף 235(ג) מקנה לבית המשפט סמכות להורות על חילוטם של תפוסים כמפורט בסעיף קטן (א), למעט כספים, אשר שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, או שנתקבלו כתוצאה מארגון או מעריכתם, וזאת אף אם לא הורשע אדם בעבירה בשל המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים.

אמנם, לא ניתן לחלט את הכסף שנתפס באמצעות סעיף 235(ג) לחוק העונשין, כלומר בהעדר הרשעה. עם זאת, אין מניעה כי בעתיד, תבקש המשיבה לחלט את הכספים, מכאן סעיף 39 לפקודה, ככל שיוכח כי מדובר בפירות העבירה, והנאשם או הנאשמים נגדם יוגש כתב האישום יורשעו בעבירות המיוחסות להם.

20. מוקדם מדי לקבוע אם ניתן יהיה לחלט את הכספים. לשם כך נדרש כי יוגש כתב אישום, כי הנאשם יורשע, וכי יוכח שמתקיימים תנאי החילוט. עם זאת, מאחר שהכסף נתפס במקום החשוד ככזה המשמש למשחקים אסורים, קיים פוטנציאל חילוט.

על מנת לא לפגוע בפוטנציאל החילוט, יש להציב חלופה שתבטיח את אפשרות חילוטו בעתיד, אם יבשילו התנאים לכך.

בשלב זה, מאחר שגרסת המבקשים עולה בקנה אחד עם גרסת החשוד סידיק, שטען בחקירתו שהכסף שנתפס אינו שלו, אין מניעה, מבחינה קניינית, לשחרר את הכספים למבקשים, בכפוף להמצאת ערבות מתאימה.

לאור טענת המבקשים לפיה הם בעלי הכנסה גבוהה ונכסים רבים, לא צפוי כל קושי בהעמדת ערבות בנקאית כאמור.

החזרת הכספים למבקשים לא תמנע חילוט הסכום בעתיד, אם יורשע אחר בביצוע העבירות נשוא חקירה זו, ולא המבקשים עצמם.

כאמור, מעיון בדו"ח הפעולה עולה כי נתפס סך של 78,500 ₪ (כולל הדולרים והיורו שנתפסו, בערכם בשקלים) ולפיכך זה הסכום שביחס אליו תינתן החלטתי זו.

21. סיכום של דבר:

סכום הכסף שנתפס, המסתכם ב- 78,500 ₪ יוחזר למבקשים בכפוף לכך שיפקידו ערבות בנקאית אוטונומית בסכום זהה, שאלו תנאיה:

"הבנק מתחייב להעביר לקופת בית המשפט את הסכום הנקוב, מיד עם קבלת דרישה, ובלבד שיורשע אדם כלשהו בעבירה שנעברה בבית העסק ברחוב לוחמי הגטאות 13 בנהריה, ובית המשפט יקבע כי התקיימו התנאים לחילוט הכספים."

בהעדר הפקדה של ערבות בנקאית אוטונומית בנוסח האמור, יישאר הסכום בהחזקתה של המשיבה ויוחזר למבקשים, אם לא יוגש כתב אישום, לא יאוחר מיום 13.10.16 אלא אם תוארך התקופה מכאן הוראות סעיף 35 לפקודה.



ביחס למסמכים שנתפסו, ובכלל זה ההמחאות שנתפסו, הבקשה נדחית.

עם זאת, אני קובעת כי עם התקדמות החקירה, ולאחר שתתברר מידת הרלוונטיות של המסמכים לעבירות שיש חשד כי בוצעו במקום, תשקול המשטרה שנית, אם ניתן לשחרר את המסמכים לידי המבקשים.

ככל שלא יוחזרו המסמכים עד יום 10.7.16 יוכלו המבקשים לפנות בבקשה נוספת לבית המשפט, על מנת לבחון אם קיימת הצדקה להמשך החזקתם.

נציג המשטרה יוכל לאסוף את ארגז המסמכים שהובא אל לשכתי, ואת תיק החקירה, בתאום עם המזכירות.

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ו, 11 מאי 2016, בהעדר הצדדים.